

telte af disse Penge vil være den, at det maa komme til at anlægge Rigsretsaction.

Premierministeren: Da Ingen i Diebliffet begjærer Ordet, og jeg saaledes maatte forudsætte, at man ikke vil gaae videre med Discussionen, kan jeg ikke lade disse Forhandlinger sluttes uden paa Ministeriets Begne at forelægge den høitærede Forsamling en almindelig Bemærkning. Naar enten Finantsloven eller som her den almindelige Tillægsbevillingslov for det paagældende Aar foreligger, saa er det efter vor Anskuelse Ministeriets Pligt at være her tilstede, for at forhandle med Thinget om de Erindringer, vedkommende vor Administration, som maatte fremkomme, og, undlode vi det, saa forsømte vi efter vor Mening en Forpligtelse, som vi skyldte baade Thinget og Regjeringen. Discussionen har imidlertid hidtil slet ikke dreiet sig om de til vor Administration hørende Gjenside, den er tværtimod gaaet ind paa en Vei, paa hvilket det nuværende Ministerium ikke kan følge Forhandlingerne. Dette har jeg troet udtrykkeligt at burde bemærke.

Ordføreren: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Ebeltost, som jeg skal tillade mig at omtale. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at han som Mindretal havde stillet sit Forslag om en betydeligere Bevilling end den af Fleertallet foreslaaede, fordi der kunde have været Grund til, om ikke store Udrustninger, saa dog et modificeret Forsvar; i den Anledning skal jeg blot oplyse, at der ved Finantsloven var bevilget langt Mere end den almindelige Troppestykke, nemlig omtrent 9000 Mand, og desuden 9000 Recrutter til Indøvelse i Sommerens Løb. Dersom Ministeriet havde anseet det for nødvendigt at anvende denne Styrke, saa havde det staaet det fuldkommen frit, men det synes med en vis Tilfredsstillelse at have anvendt andre Kræfter end dem, der vare bevilgede af Rigsdagen; det har saaledes slet ikke indkaldt disse Recrutter. Jeg har troet strax at maatte gøre opmærksom derpaa for at forebygge en Misforstaaelse; thi hele Udvalget er gaaet ud fra, at der kunde være

Undskyldning for at anvende en større Styrke end den sædvanlige, men derimod ikke til at anvende andre Kræfter end dem, der vare bevilgede af Rigsdagen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Erindringsforslag indtrævedes til næste Dags Aften.

Formanden: Da Justitsministeren for Diebliffet ikke kan være her tilstede, skal jeg foreløbigt forbigaae Nummer 2 paa Dagsordenen, og gaae over til Nummer 3: Første Behandling af Forslag til Lov om Næringskat og Hjelpekat i Staden Kjøbenhavn. (Lovforslaget findes i Anhængen Sp. 673).

Loven i sin Almindelighed fattedes under Forhandling.

L. C. Larsen: Som det ærede Thing vil have seet, har denne lille Lov allerede en heel Historie; den begyndte med, at den nuværende Indenrigsminister, der ogsaa dengang var Indenrigsminister, fandt, at det var aldeles nødvendigt for Kjøbenhavns Commune at forøge sine Indtægter for at kunne bestride sine Udgifter, og Communalbestyrelsen, der aldeles maatte sande Rigtigheden deraf, nedsatte en combineret Comitee til at overveie disse Forhold. Denne Comitees Medlemmer kom med Eenstemmighed til det Resultat, der allerede var antydet af Indenrigsministeren, at den hensigtsmæssigste Maade til at forøge Communens Indtægter i Kjøbenhavn paa vilde være at indføre en Skat efter Formue og Leilighed i Lighed med, hvad der fandt Sted i Rigets øvrige Kjøbstæder; men denne Comitee fandt tillige, at den hensigtsmæssigste Maade at gøre dette paa vilde være at lade den hidtilværende Næringskat ophøre, og de Indtægter, som Kommunen manglede til sit ordinaire Fond, tilvejebringes ved en Ligning efter Formue og Leilighed paa alle de Indvaanere